

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundissimi Doctoris de Auxilio gratiæ medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum & Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

Nota 1. Vtrique ex horrore prædestinationis illius absolutæ, aliam sententiam excogitarunt molliorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

quasi in generalia membra partiemur. Ex quibus declarabitur,

Primum, Quo pacto in oppugnanda electione hominum, seu completa predestinatione discrepent aut conveniant.

Secundum, Quomodo in oppugnanda gratia efficeat.

Tertium, Quae sit inter gratiam ab utrisque traditam convenientia, aut discrepantia.

Quartum, Quid predestinationi apud utroque commune, quid proprium.

Quintum, Quibus utrique armis pugnaverint, quibus gradibus in illam sententiam lapsi sint.

Evadui, quantum licuit, brevitati, ut instar succincti compendij seu Commonitorij hoc opusculum esse possit multarum rerum, quae sparsim & diffusim in Augustino nostro ex Augustino disputata & probata sunt. Quam ob causam ne eadem cum taedio forsitan repeterentur, ad ea loca illius operis latioris frequenter remitto, ubi latius discussa sunt: quae ne pigeat, quae so, consuleri, quisquis plenius forsitan alicui difficultati satisfactum esse velit. Argumenta, quibus utriusque veram Praedestinationem & Gratiam impugnant, profero tantum, non discuto, neque solvo; eo quod alijs locis in totius operis decursu hoc abunde praestitum sit.

C A P V T P R I M V M.

Quo pacto in oppugnanda Electione hominum, seu completa predestinatione discrepent, aut conveniant.

N O T A I.

Utrique ex horrore predestinationis illius absoluta, aliam sententiam excogitarunt molliorem.

AD primum igitur quod spectat, vera ratio cur Massilienses novam viam sibi aperendam judicaverint, ad declarandam predestinationem & gratiam Dei, non fuit alia nisi horror propositi divini, seu constitutionis Dei humanae preventis voluntates: qua ipse definitum salvandorum numerum sibi eligit pro suo beneplacito.

Apud Prof. in e. p. 1. ad 2. u.

Sic enim aiebant apud Prosperum, quod utraque parte superflua esset labor, si neque reiectus ulla industria possit intrare, neque electus ulla negligentia possit excidere: quoquo enim modo se egerint, non posse aliud erga eos, quam Deus deservit, accidere.

Ibidem. Vide lib. 7. de haesi Pelag. 1. 5. 6. 7.

Sub hoc ergo predestinationis nomine dicebant, fatalem quandam induci necessitatem. Quae de re videnda sunt quae diximus late libro septimo de Haesi Pelagiana: ubi perspicue per multa capita patefecimus, unicam causam erroris à Massiliensibus excogitati, esse fugam illius divinae constitutionis, seu predestinationis de salute hominum, quae preveniendo eorum voluntates, alios ex massa eligit ad salutem, alios pro meritis damnando rejicit, prout placuit Creatori. Quod propositum à Deo intelligebant conceptum, preveniendo voluntates hominum, non solum de conferenda fide, sed etiam & maxime omnium, de ipsa aeterna salute, seu beatitudine. Nam ideo conquirentur, sub incerta spe, pertingendi scilicet ad finem totius stadij jam definitum, cursum non posse esse constantem: cum si aliud habeat predestinantis electio, causa sit ammittentis intentio. Ideo conquirentur, quod utraque parte superflua labor futurus sit, si neque reiectus ulla industria possit intrare, neque electus ulla negligentia possit excidere à

A salute, quam ei dandam Deus definiverat. Hoc enim pacto doctrinam S. Augustini accipiebant. In quo utrum fortassis hallucinati sint, mentem profundi Deo horis non satis assequendo, an recte senserint, alia questio est, de qua suo loco diximus. Hoc saltem constat, istam veluti teterrimam larvam, quae in Augustini scriptis esse videbatur, terribos, aliam sententiam fabricandam suscepisse.

Idem omnino est lapsus erroris istis recentioribus. Agerrime quippe ferunt id quod à multis traditur, Deum preveniendo voluntates hominum pro suo beneplacito, de aeterna eorum salute & perditione, adeoque de bonis operibus eorum discernere, prout placuit Creatori. Itaque passim sententiam Augustini duram vocat Molina. Quae de re integros libros ipse, Lessius, & alij scripserunt. Ut enim absurda videntur, quae ex ista sententia videntur eis perspicue & magno numero sequi, gratiam quandam protulerunt congruam voluntati, cum qua operetur aut cesset, prout liber: & isti gratiae predestinationem congruentem, qua nihil Deus non solum de aeterna hominum salute, sed neque de fide, vel perseverantia, vel meritis, vel ullo opere bono hominibus largiendo quicquam statuit, nisi vel absolute, vel certe conditionate praevisa singulorum voluntate. Vnde alicubi Lessius: Modus electionis indicat modum intentionis: sed tota gratia preveniens, quam Deus predestinatis preparavit, talis est, ut ea posita opus bonum relinquatur libero arbitrio sic instructo, adeo ut tam facile sit illi se melinare ad malum, vel omissionem eius, quam ad eius effectum, sicut in Angelis & primo homine proportionaliter loquendo factum. Rursus gratia preparata electis non dicitur, nisi a gratia reprobatorum, nisi effectu & cooperatione, quae pendet a libertate nostra: atqui talis preparatio meliorum non indicat intentionem Dei absolutam, sed conditionalem, sicut ostensum est in causa Angelorum.

Lib. de prob. & reprob. sac. 2. u. 54.

N O T A